

Budapest-Congressen Resolution angaaende Suffragetterne, samt Tilbageblik over England.

Verdensforbundets Bestyrelse meddeler at den har modtaget mange Anmodninger om at Kongressen skulde udtale sig imod Suffragetternes Kampmidler. Fra den anden Side anmodes Kongressen om at udtale sin Billigelse deraf.

For nu at forebygge enhver Misforstaaelse anseer Bestyrelsen det nødvendigt at foreslaa følgende Resolutioner:

Kongressen har besluttet følgende: 1) Da Verdensforbundet for Kvindestemmeret ved sit Løfte om streng Neutralitet har forpligtet sig til denne ligeoverfor alle Spørgsmaal om national Taktik eller Politik, saa forbyder dets Grundsætninger samme Verdensforbund at give Udtryk for Tilslutning eller Uvillie ligeoverfor Suffragetternes Metoder.

2. Da politisk Uro, Opstand eller Revolutioner aldrig er blevne benyttede som Argumenter mod Mændenes Valgret, protesterer vi imod den Uvane hos Kvindevalgrettens Modstandere, at de anvender den af et Mindretal, i et enkelt Land benyttede Kampmaade, som et Paaskud til at tilbageholde Kvindestemmeretten for Kvinderne i hele Verden.

Vi er sikkert alle tilfredse med denne vedtagne Resolution. Suffragetterne indrømmer selv, at deres Kampmaade mere egner sig til at gøre Indtryk paa de engelske Mænd, end paa andre, hvad vi saa Bevis paa ved Londons Congress i 1909, ved det mægtige Møde i Albert Hall, hvor baade »den Nationale Union« under Mrs. Fawcett, som ogsaa »Social and Political Union« nogle Aftener senere holdt et Møde, som de internationale Delegerede overværede. Under Mrs. Fawcett's Aften saa vi den mægtige Hal fyldes af Udsendinge fra Englands Fagforeninger, bærende hver deres Emblème. »Social and Political Union« indledede deres Mødeaften med en Dans i hvilken de Kvinder, der havde lidt Fængselsstraf deltog. Vi havde ventet, at de vilde være mødte i deres Fangedragter og det noget Balletagtige i denne Fremvisning betog den dens Alvor. Flere norske, svenske samt finske Damer udtalte, at det var øjensynligt her, at Social and Political Unions Fremvisning havde gjort dybt Indtryk paa Mændene, baade var deres Jubel stor, og de Beløb, der i Anvisninger blev indleveret til Unionens Kasserer ved Indsamlingen, strakte sig, saavidt jeg erindrer, ud over 10,000 Pund. Det gav de Skandinaviske Søstre en dyb Følelse af den forholdsvis Fattigdom vore Møder præges af, men tillige var vi enige om, at om vi benyttede denne Slags Fremvisninger, ligeoverfor vore Mænd, vilde vor Sag hurtigst muligt falde til Jorden. Til Efterligning fristedes vi ikke.

Mændene er ikke saa naive i Skandinavien, som vi her i England saa Beviserne for, at de kunde være. Heldigvis benytter vore forskellige Regeringer heller ikke England som Forbillede. Vi har i dette Blad leveret

adskillige Beviser paa den Brutalitét hvormed Suffragetterne behandles fra Regeringens Side. Ikke alene underkastes de Militante, at Maden pumpes ind i dem gennem Rør, der enten føres ind gennem Næsen eller gennem Munden, en Straf for at vægre sig ved at tage Næring til sig, som heldigvis nu er afløst af den langt menneskeligere »cat and mouse act«, hvilken Lov betyder, at de faar Afsoningen af Straffen uddelt i smaa Portioner, der skilles ved mellemliggende Frigivelser. Men saa skal de altsaa atter indfanges efter en Tid til fortsat Straf. Selv om »National Unions« Kvinder ikke har været denne Behandling undergivne, har Mr. Asquith, Englands Premierminister, saa grundigt ført dem bag Lyset, idet han opmuntrede dem til at slutte sig til de Mænd, der indgav et Lovforslag (The Reform-Bill) — støttet af Regeringen — om almindelig Valgret. Kvindernes Ønsker strakte sig ikke længere end at naae, hvad Mændene nu havde naaet, og saa lade det staa i Fremtidens Haand, hvad Mænd og Kvinder i Forening senere skulde naae. Men Asquith opmuntrede »National Union« gennem Løfter til Mrs. Fawcett at indgive Lovændringer til Forslaget, for at Kvinderne maatte blive delagtige i denne universelle Valgret. Paa selve Dagen falder det hele sammen, thi Formanden for Underhuset — the speaker — erklærer, at Lovændringerne er for iudgribende til at komme som Ændringer til Forslaget. De maa tages tilbage, og indgives for sig. Dette var et Tordenslag for de Kvinder der havde stolt paa Asquith. Kvindernes uyttrede Tanker var, at det var en hemmelig Aftale mellem Asquith og the speaker.

De militante Kvinder raabte: »Gik det ikke, som vi altid har vidst, det vilde gaae!« De lovydende Kvinder havde ondt ved at sætte gode Miner op, det vilde kun gøre ondt værre. De arbejder for at Kvindernes politiske Stemmeret skal komme som et Regeringslovsforslag, og ikke skal indgives som et privat Underhusmedlems Forslag, hvad Asquith har tilbudt. Men det er farligt at modtage paa Forhaand dødsdømte Forslag!

En Erindring om Mr. W. Stead.

I den senere Tid, da Mindet om denne mærkelige Mand og store Menneskeven er blevet saa levende, har jeg i Tankerne genoplevet en Episode af mit Liv, i hvilken jeg for en Menneskealder siden paa en forunderlig Maade kom i Berøring med ham. Da jeg troer, at det ogsaa kunde interessere netop dette Blads Læsere at høre om, hvad en Kreds af danske Kvinder dengang fik sat i Gang, vil jeg kort fortælle derom.

I Begyndelsen af 80'erne stod der en Aften i den ellers saa sobre »Berlingske Tidende« en Artikel, som gjorde en umaadelig Opsigt, nemlig en Omtale af en Bog, skrevet af Mr. W. Stead, betitlet »Kvinderovet i det

moderne Babylon«. Det var nogle rystende Afsløringer, de første som kom til offentlig Kundskab, om det forfærdelige Onde, der nu er kendt under Navnet »den hvide Slavehandel«. Denne Bogs Afsløringer vakte en Storm af Harme i hele England. Paa to Dage gik en Lov igennem i Parlamentet, som hævede den kriminelle Lavalder, en Lov, som Mr. Stead længe havde kæmpet for at faa fremmet, men hidtil uden Resultat. Selv blev han dog dømt til 3 Maaneders simpelt Fængsel, og jeg ejer en lille Beretning om hans Fængselstid, skrevet af ham selv.

Ved Læsningen af denne Artikel blev jeg saa dybt grebet, dels af Sorg over at erfare disse Kendsgerninger, dels ogsaa af en stærk Taknemmelighedsfølelse imod det ædle Menneske, der saaledes havde taget Kampen op for os Kvinder, saa jeg syntes, jeg maatte yttre det paa en eller anden Maade. Den Tanke slog da ned i mig at sende Mr. Stead en Tak fra danske Kvinder. En god Støtte fandt jeg strax i en nu afdød Ven, Kammerherreinde C., der med Varme sluttede sig til Tanken. Svært var det i Begyndelsen; i vore egne Kredse var der ingen, der havde Mod til at skrive under i en saadan Sag, men da henvendte jeg mig til Fru Vekselmægler Aggersborg, der havde gjort et stort Arbejde i Bestyrelsen for »Foreningen mod den lovbeskyttede Prostitution«; hun optog ganske min Idé, og saa lykkedes det tilsidst. Jeg skrev en Adresse paa Engelsk, som i Løbet af et Par Dage fik 200 Underskrifter. Smuk kaligrafieret blev den saa afsendt til London Adressen, jeg skrev den som følger:

Honoured Sir.

We danish women belonging to a small country, and only few in number, still feel assured that coming in the name of the helpless and friendless, in the holy name of Childhood and Innocence, you will not refuse to receive this small token of our great regard, and most heartfelt thanks, which we bring in grateful remembrance of the grand deed, that you by the Grace of God have had strength and fortitude to accomplish in behalf of the cause of womanhood and purity all over the world.

Kort efter fik vi et overordentligt smukt Svar fra ham, hvoraf jeg haaber det vil interessere Læsere at kende følgende Brudstykke:

It is a sublime thought, one that at once inspires me and overwhelms me to reflect, that one loving believing act of loyalty to the cause of womanhood has aroused for me albeit so unworthy feelings of warm affections in womens hearts all over the world. They greet me everywhere, in many languages, but ever with the same accent, the accent of gratitude and of trust. And of all these polyglot messages of love, there are none that I prize more highly than those which I have received from my sisters in Scandinavian lands.

May God bless you all and keep all men more and more to see the sanctity and glory of womanhood as it has been already in some measure revealed unto yours. W. T. S.

Naar jeg nu i Erindringen ser tilbage